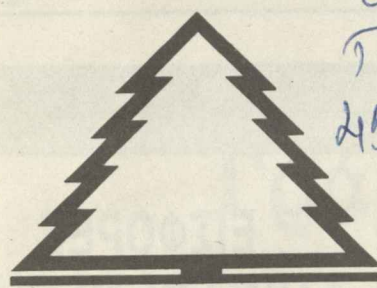

Βιβλιοθήκη
Ε.Η. Μ.
Παρασκευαστής Η
25444 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΑ ΝΕΑ

Δίμηνη εφημερίδα του Συλλόγου Δικορφιωτών Ζαγορίου

ΤΕΥΧΟΣ 35 ΑΠΡΙΛΗΣ - ΜΑΗΣ 1990

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΔΗΜ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ - ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ 44, 121 37 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Τηλ. 57.38.093

ΑΠ' ΤΗ ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

Αρκετά θετική ήταν η υποδοχή μας στο τελευταίο και ανανεωμένο τεύχος της εφημερίδας μας. Μας έδωσαν περισσότερα κουράγια τα ελπιόμενα λόγια που ακούσαμε, αλλά και η άμεση οικονομική συμβολή σας σ' αυτή μας την προσπάθεια, που ομολογουμένως ήταν απρόσμενη. Πιστεύουμε ότι σας ευχαριστήσαμε μ' αυτή την αλλαγή και υποσχόμαστε ότι θα κάνουμε οτιδήποτε δυνατό για αραπέρα βελτίωση. Ήδη από αυτό το φύλλο μας προσπαθήσαμε να διορθώσουμε τα όποια λάθη πήραμε και να βελτιώσουμε τις υγιείς ατέλειες του προηγούμενου φύλλου μας. Περιμένουμε τη ρηθεία σας όμως και στην αμείωτη της ύλης.

Και μια παράκληση. Όποιοι σας στέλνει επιταγή, σας μας αποδοποιεί και τηλεφωνικά, γιατί αντιμετωπίζουμε προβλήματα με το ταχυδρομείο μας.

Και πάλι σας ευχαριστούμε.

κυκλοφόρησε το πρώτο τεύχος του περιοδικού, που άρχισε να εκδίδει ο Θανάσης Σακελλαρίδης. Τρίμηνο περιοδικό, προσεγμένο εμφανισιακά και με πολλές φωτογραφίες του "παλιού καλού καιρού" στις μεσαίες σελίδες. Σκοπός του εντύπου... να αγγίξουμε τις καρδιές σας, να φέρουμε στη μνήμη των γεροντοτέρων τα περασμένα, να ξαναζωντανέψουμε όσο μπορούμε τη νοσταλγική εκείνη εποχή και να μάθουν οι νεώτεροι την ιστορία τους, τις ρίζες τους και να γνωρίσουν τους προγόνους τους. ... να διατηρήσουμε τα ωραία μας ήθη και έθιμα, τα τραγούδια μας, τα πανηγύρια μας, τους θρύλους και τις παραδόσεις μας και ότι άλλο προλάβουμε από το πέρασμα του χρόνου".

Καλή επιτυχία κι από μας.

Απαράδεκτα φαινόμενα!!
Ποιος ασυνείδητος πέταξε ένα σωρό σκουπίδια στην άκρη στην "Γκούβα"; Και είναι όλο πλαστικές σακουλές και κουτάκια από μπίρες. Προφανώς από γιορτή ή πανηγύρι κάποιου άλλου χωριού. Γιατί αυτή η εγκληματική ενέργεια δόξα στο δρόμο, εκατό μέτρα από την άκρη του χωριού;

Ούτε και βδομάδα δεν πέρασε από τις τελευταίες εκλογές και άναψαν τα τηλέφωνα. Ποιος και γιατί; Μα μεσολαβητές προς κοινοτικούς συμβούλους για το θέμα λατομείου. Ακαρπες όμως οι κρούσεις. Αλήθεια, που θα φτάσει αυτή η ιστορία;

Τακτικές εκδρομές από τους προσκόπους των Γιαννίων γίνονται στο χωριό μας. Εμπνευστής αυτών των εκδρομών, ο συγχωριανός μας Χάρης Βακολίδης. Έχουμε πει κι άλλες φορές για την αναγκαιότητα τέτοιων εκδρομών από διάφορες ομάδες για το χωριό μας. Το θέμα είναι να το συνειδητοποιήσουμε αυτό το πράγμα κυρίως κοινότητα και σύλλογος και να κινηθούν προς αυτές τις κατευθύνσεις γιατί το χωριό θα ωφεληθεί.

Κοινοτικά νέα

● Κι άλλη μια μεγάλη διαρροή βρέθηκε, δίπλα από την δεξαμενή. Προφανώς από τον χειμώνα το πάγο. Και η διαρροή αυτή επισκευάστηκε, έτσι ώστε το καλοκαίρι να έχουμε όσο το δυνατόν λιγότερη απώλεια νερού, μια και που φέτος δεν είχαμε και πολλές βροχές. Ευτυχώς που έβρεξε και λίγο τον τελευταίο καιρό.

● Ανακατασκευή υπαρχόντων, αλλά και κατασκευή νέων γκαλντεριών, αποφάσισε το κοινοτικό συμβούλιο. Συγκεκριμένα, θα γίνει ανακατασκευή των γκαλντεριών που πηγαίνει από την πλατεία στον πάνω μαχαλά, καθώς και κατασκευή νέων, από την πλατεία προς τον κάτω μαχαλά μέχρι το σπίτι του Δημήτρη Μ. Λέκκου και από την πλατεία προς την είσοδο του κοινοτικού γραφείου. Αποφασίστηκε επίσης η διάνοιξη δρόμου, σταδιακά, προς το νεκροταφείο. Σε πρώτη φάση θ' ανοιχτεί μέχρι τον κάτω μαχαλά, ως το σπίτι του Βασίλη Λέκκου. Κι ο δρόμος αυτός θα γίνει γκαλντερίμι, αλλά ενισχυμένο, για να αντέχει το βάρος των αυτοκινήτων. Ελπίζουμε να υλοποιηθούν αυτά τα σχέδια και να μην δούμε τίποτα έργα προχειροφτιαγμένα και έξω από την αισθητική και αρχιτεκτονική του χωριού.

● Λόγους πυρασφαλείας, προστασίας των δασών από λαθροδολοφίες και προστασίας του κυνηγιού από τους λαθροθήρες, επικαλεσθήκε ο κοινοτικός σύμβουλος Παναγιώτης Λέκκος, στην πρότασή του να κλείσουν οι δασικοί δρόμοι. Και το κοινοτικό συμβούλιο αποφάσισε την υλοποίηση αυτής της πρότασης. Η πρόταση προβλέπει το κλείσιμο όλων των δοσόδρων, στις αρχές τους, με πόρτες, ώστε να μην περνάει αυτοκίνητο. Και όσοι κτηνοτρόφοι θα χρησιμοποιούν τους δρόμους αυτούς, θα χρεώνονται μ' ένα κλειδί και θα είναι υπεύθυνοι για κάθε ζημιά. Περιμένουμε κι εδώ την υλοποίηση και να μην μένουμε στα λόγια.

● Σε συνεδρίαση του κοινοτικού συμβουλίου, αποφασίστηκε να γίνουν και νέες παραστάσεις προς την Νομαρχία για τον δρόμο μέσα στο χωριό. Επίσης αποφασίστηκε να βγει στην δημοπρασία και ο βοσκότοπος

"σγουροτόπι", που, ανεξήγητα τελείως, εδώ και πολλά χρόνια δεν δημοπρατούνταν, με αποτέλεσμα, να τον νέμονται παράνομα οι κτηνοτρόφοι των διπλανών περιοχών, χωρίς η κοινότητα να παίρνει δεκάρα! Τέλος, το κοινοτικό συμβούλιο συζήτησε και τα μέτρα που μπορεί να λάβει για το φαινόμενο της ανεξέλεγκτης βόσκησης, ώστε να μην έχουμε πάλι το φαινόμενο, να εμφανίζονται τα γελάρια μέσα στο χωριό.

● Ρουτίνα πλέον κατέστησαν οι βουλευτικές εκλογές στη χώρα μας. Την τελευταία φορά, η κάλπη του χωριού μας έβγαλε: Ν.Δ. 74, ΠΑΣΟΚ 39, ΣΥΝ. 2.

και ο σύλλογος

όμως πήρε κάποιες αποφάσεις, σχετικά με την υλοποίηση των προτάσεων της Γενικής Συνέλευσης.

● Συζητήσε το θέμα του αναμεταδότη. Επειδή δεν μπόρεσε ο τεχνικός που ανέλαβε να τον εγκαταστήσει, αποφασίστηκε τα λεφτά που έδωσαν οι χωριανοί, να επιστραφούν, σε όσους τα θέλουν. Παράλληλα όμως, άρχισε η επικοινωνία με την ΕΡΤ, για να βρεθεί κάποια λύση στο πρόβλημα της τηλεόρασης.

● Αποφασίστηκε η μετατροπή των βούσεων που είναι μέσα στο χωριό, σε παραδοσιακό στυλ, όπως είναι η "πέρα η βούση". Και η αρχή θα γίνει από την βούση "Σορβάκου".

● Θα ζητηθεί, σε συνεργασία με την κοινότητα, μελέτη από την Τεχνική Υπηρεσία της Νομαρχίας για την διαμόρφωση του χώρου του Παρθεναγωγείου. Μελέτη θα γίνει επίσης και για την εκμετάλλευση του σπιτιού του Βόλγα.

● Και φυσικά, αποφασίστηκε να ασκηθεί πίεση προς το κοινοτικό συμβούλιο, ώστε να λύσει κάποια στιγμή το θέμα των σκουπιδιών, που προχωράει με ρυθμό χελώνας και χειρότερα ακόμα.

"Η ΚΑΛΟΥΤΑ ΜΑΣ". "Όργανο κοινωνίας και προβολής των ανταχού Κάλουτων και φίλων των". Μ' αυτό τον τίτλο

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ

Σώστε τα δάση!

Είναι γνωστό πλέον σ' όλους μας, ότι η καταστροφή των δασών της χώρας μας έχει πάρει τα τελευταία χρόνια διαστάσεις εθνικής καταστροφής. Στην τελευταία εικοσαετία έχουν καταστραφεί πάνω από 6.500.000 στρέμματα δάσους και δασικών εκτάσεων και φυσικά η αναδάσωση ανέρχεται σ' ένα πολύ μικρό ποσοστό των κατεστραμμένων εκτάσεων.

Βασική αιτία για την εντεινόμενη αυτή αποψίλωση της χώρας, είναι η αντιδραστική πολιτική που εφαρμόστηκε μέχρι σήμερα από τις εκάστοτε κυβερνήσεις, έτσι όπως εκφράζεται με την αναχρονιστική νομοθεσία (998/79, 1734/87 κλπ), με την ανεπαρκή χρηματοδότηση, με την έλλειψη αποτελεσματικής πολιτικής δασοπροστασίας. Αποτελέσματα όλων αυτών είναι οι καταστροφικές πυρκαγιές, οι καταπατήσεις, η κακοδιαχείριση, που έγινε αιτία για την εμφάνιση σοβαρών φαινομένων υποβάθμισης, όπως ασθeneιών κ.α., η αλλαγή χρήσης των δασικών εκτάσεων κυρίως για βοσκότοπους και η ελεύθερη κτηνοτροφία.

Και δυστυχώς μέχρι σήμερα, τα σημάδια δεν είναι και τόσο ευλόγια για την τύχη των δασών, παρά την ευαισθητοποίηση ατόμων και φορέων. Και πως να μην αντικρύζεις με απαισιοδοξία το μέλλον, όταν έχεις χειροπιαστά μηνύματα απαισιοδοξίας; Πως αλλιώς μπορείς να εξηγήσεις τη δώξη του δασάρχη για "παραβίαση ασύλου", επειδή φαίνεται πήρε στα σοβαρά το ρόλο του και κινήθηκε ενάντια σε κάποιον καταπατητή δασικής έκτασης που έχτισε σπίτι μέσα σ' αυτή; Πως αλλιώς να εξηγηθεί η "απότηση" στάση από τη ΔΕΗ, που σκοπεύει να κόψει χιλιάδες δέντρα στην Βάλια Κάλντα (Ανατολικό Ζαγόρι), για να συνεχίσει το "παραγωγικό της έργο"; Και πως αλλιώς να εξηγηθεί το φαινόμενο της "ανάστασης" του συλλόγου προστασίας περιβάλλοντος Ιωαννίνων, που, όπως καταγγέλει ο σύλλογος Βοβούσας, εγκρίνει με προϋποθέσεις (;;;) τα έργα που σκοπεύει να κάνει η ΔΕΗ στην παραπάνω περιοχή;

Φυσικά λύσεις υπάρχουν για να σωθούν τα δάση που απομείναν. Ριζικές αποφάσεις και πολιτική βούληση χρειάζεται. Και πρώτα-πρώτα, τα προβλήματα των καταπατήσεων δεν λύνονται αλλιώς, αν δεν συνταχθεί αυτό το έργο εθνικό κτηματολόγιο, που κατάντησε "γεφύρι της Άρας". Εκεί μέσα θα καθοριστούν τα δάση, και τα είδη τους, καθώς και οι δασικές εκτάσεις. Η αναστολή αδειών οικοπεδοποίησης για μερικά χρόνια σε μια ζώνη ελέγχου γύρω από τα καμμένα δάση, η απολλοτρίωση μεγάλων ιδιωτικών εκτάσεων, σε όποια χέρια κι αν βρίσκονται, η κατεδάφιση των αυθαιρέτων, θ' αποθαρρύνουν τους καταπατητές. Για την προστασία από τις πυρκαγιές, πρέπει ν' αυξηθεί ο αριθμός των πυροσβεστικών αεροπλάνων, ιδίως αυτών που μπορούν να πετάξουν με ανέμους πάνω από 7 μπόφορ, να δημιουργηθούν τοπικές ομάδες πυροπροστασίας με οικονομική ενίσχυση του κράτους, να δημιουργηθούν νέοι Εθνικοί Δρυμοί και να δοθεί ιδιαίτερη μέριμνα στην αναδάσωση.

Όλα αυτά βέβαια χρειάζονται αυξημένη χρηματοδότηση απ' τον προϋπολογισμό του κράτους, αλλά και αναθεώρηση της σημερινής αναχρονιστικής νομοθεσίας, με άμεση κατάργηση των επίμαχων άρθρων του δασοκτόνου νόμου 1734/87, που έχει ήδη κριθεί αντισυνταγματικός, καθώς και των αντίστοιχων διατάξεων που είναι ενσωματωμένες σε άλλους νόμους (998/79 κλπ). Και φυσικά, τη διαφώτιση του Ελληνικού λαού και την έκδοση ειδικού πληροφοριακού υλικού, που θα πρέπει να μοιραστεί στους μαθητές όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης, στα πλαίσια μιας αναβάθμισης της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης.

Τ. Π-Σ

ΟΙ ΠΟΝΤΙΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ

Πραγματοποιήθηκε στις 28 Μάρτη στα Γιάννινα, σύσκεψη των κοινοτικών αρχών και άλλων φορέων του Ζαγοριού, με μέριμνα του πολιτιστικού Συνδέσμου Ζαγοριού, με θέμα την διεύθυνση των δυνατοτήτων εγκατάστασης επαγγελματιών ομογενών Ποντίων της Ε.Σ.Σ.Δ. στο Ζαγόρι.

Στην παραπάνω σύσκεψη εκλέχτηκε πενταμελής επιτροπή για το συντονισμό και προώθηση του θέματος, αποτελούμενη από τους: α) Θωμά Μπαϊρακτάρη, Ζαγορίσιο συνταξιούχο εκπαιδευτικό σαν πρόεδρο, β) Ιωάννη Καλβίτα, πρόεδρο του Πολιτιστικού συνδέσμου Ζαγοριού, σαν αντιπρόεδρο γ) Αθανάσιο Σακελλαρίδη, εκπρόσωπο του Κέντρου Ερευνών Ζαγορίου και της Ιστορικής και Λαογραφικής Εταιρείας Ζαγορίου, σαν Γεν. Γραμματέα, δ) Πάυλο Μακρίδη, πρόεδρο του συλλόγου Μικρασιατών Ηπείρου και ε) Γαβριήλ Παπαναστασίου, πρόεδρο της κοινότητας Ασπργέλων, σαν μέλη.

Στην πρώτη συνεδρίαση της παραπάνω επιτροπής, σαν πρώτη και απαραίτητη ενέργεια, συντάχθηκε ερωτηματολόγιο που στάλθηκε σ' όλες τις κοινότητες του Ζαγορίου. Με το ερωτηματολόγιο αυτό ζητούνται διάφορα στοιχεία, όπως διαθέσιμα σπίτια, χωράφια για καλλιέργειες, βοσκότοποι, κοινοτικό και ιδιόκτητα κ.α.

Οι απαντήσεις των κοινοτήτων αναμένονταν μέχρι το τέλος του Απριλίου, αλλά μέχρι τώρα που γράφεται το άρθρο, δεν ξέρουμε ακόμα τις απαντήσεις. Ελπίζουμε στο επόμενο φύλλο μας να σας ενημερώσουμε γι' αυτό το θέμα, που αποβλέπει στη δυνατότητα αναζωογόνησης των χωριών μας.

ΜΙΑ ΒΡΑΒΕΥΣΗ

Κάθε χρόνο στην Πρωτοχρονιάτικη πίττα της, η αδελφότητα Πρωτόπαπας βραβεύει με χρηματικά ποσά τους καλύτερους μαθητές, που έχουν τις ρίζες τους στο χωριό αυτό, μαθητές που συγκεκριμένα βαθμολογία πάνω από 18,5.

Φέτος, πρώτος μαθητής και βραβευμένος, ήταν ο Νίκος Νικολάου, εγγόνι του Σπύρου Βλάχου, που συγκέντρωσε βαθμολογία 19,7. Μέσα λοιπόν σε μια πανηγυρική ατμόσφαιρα, βραβεύτηκε ο Νίκος, ο οποίος, αφού έλαβε το βραβείο, ευχαρίστησε την αδελφότητα για την χειρονομία αυτή, που συμβάλει πολύ, τόσο στη διατήρηση των δεσμών των χωριανών με το χωριό, όσο και στην ευγενική αμίλλα μεταξύ των μαθητών και τέλος προέτρεψε την αδελφότητα να αγωνίζεται και να προσπαθεί πάντα για ανώτερους στόχους.

Από την πλευρά μας, δεν έχουμε παρά να συγχαρούμε κι εμείς τον Νίκο και να του ευχηθούμε πάντα τέτοια.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

20.000 δρχ.

Αφοι Πατέα

5.000 δρχ.

Βακολίδης Χάρης

2.000 δρχ.

Κωστάκης Ναπολέων

Τσίνης Νίκος

Δούκας Κώστας

1.000 δρχ.

Σακελλαρίδης Θανάσης

Λέκκος Γιάννης

Μπουγιας Νίκος

Σιάφας Μιχάλης

Σιώμος Δημήτρης

Σορβάκος Γιώργος

Ριγανάτος Λάζαρος

Φρεγκίδης Αλέκος

Δούκας Χρήστος

Λέκκος Βασίλης

Μητρόπουλος Κων/νος

Κάλλος Δημήτριος

Σαράτση Θέα

Κοντογιάννης Γιάννης

500 δρχ.

Χειμάρια Βασιλεία

Καρνέτση Ειρήνη

Ιασιωνίδα Νίκη

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Πέθανε στα Γιάννινα ο χωριανός μας Γιώργος Λευθεριώτης. Στους συγγενείς του εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Γράμμα προς Ιερωμένους...

Σεβαστοί και άγιοι πατέρες!

Με το γράμμα μου αυτό, θέλω να επικοινωνήσω μαζί σας, να σας ανοίξω την καρδιά μου "ενώπιος ενωπίω". Να σας εξομολογηθώ, αν θέλετε, δημόσια.

Σαν αφορμή παίρνω τα χτεσινά επεισόδια στο Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών, που τα παρακολούθησα, έκπληκτος και άναυδος ομολογώ, από το ραδιόφωνό μου, μέσα στο σπίτι μου...

Ήταν η στιγμή ακριβώς, που άρχισε η χειροτονία του νέου Μητροπολίτη Λαρίσης Δημητρίου (Άξιον εστί κλπ.)

Ξαφνικά και με το άκουσμα της λέξης "Άξιος" ακούστηκαν φωνές, βόρυβος, βοή, φωνασκιές, συνθήματα, χειροκροτήματα, τριγμοί, αντιπαράθεσεις, κλυδωνισμοί...

Έμεινα ακίνητος, ύψωσα είν' αλήθεια την ένταση του ραδιοφώνου μου και άκουγα μετά μαγίστης προσοχής. Ξεχώρισα απ' την αρχή δύο αντιτιθέμενα στρατόπεδα εντός του ιερού Ναού και έβγαλα αμέσως το συμπέρασμα, ότι οι μεν είναι ενάντιοι, οι δε φίλοι.

Φασαρία, κακό, θόρυβος, όταν ξαφνικά ακούγεται μια δυνατή φωνή. Να ήταν άραγε αρχιερατική ή ρεατική; Η φωνή είπε:

Δε μου ιδώναι το αντί...
Γύρισα το κουμπί του ραδιοφώνου μου, γιατί αφενός απόφοιτος Εκκλησιαστικής Σχολής και πικράθηκα απ' τα λεγόμενα και ακουόμενα ανά την Ελλάδα...), αλλά αφετέρου νόμισα, ότι είχα "πιάσει" λάθος γαμψό, αν και τα κύματα, μου δείχναν στο καντράν, ότι ακούω το τρώτο προόγραμμα της Ελληνικής ραδιοφωνίας.

Σε λίγο, ύστερα από πολλές ρονές, επαναλαμβάνεται η ίδια ρωνή, πιά δυνατή και αρκετά νωμένη από άλλες Κυριακές:

"Τα παληκάκια στη φουρτούνα ραίνονται..."

Τι να εννοούσε άραγε; Ποτέ δεν κατάλαβα...

Κι η χειροτονία προχωρούσε, σύμφωνα με το τυπικό της Εκκλησίας μας.

Ήσαυτα χόρευε", απολυτίκια κι ύστερα ο Απόστολος. "Οι ουρανοί κηρύττουν δόξαν Θεού...". Μετά το ερώ Ευαγγέλιο. "Ο έχων ότα κούει... ακουέτω". Έτσι τελειώνει... ίσως πολύ συμβολικά για την μέρα...

Αλλ' ενώ ψάλλονταν όλα αυτά, οι δύο αντιτιθέμενες ομάδες (έτσι τις φαντάστηκα εκείνη τη στιγμή, κι έτσι πρέπει να ήταν...) δίκην ποδοσφαιρόφιλων οπαδών ωρρόνταν έσα στο ναό. Ποδοσφαιροποίηση της εκκλησιαστικής ζωής, σκέφτηκα!!

Σε μια στιγμή, σεβαστοί μου και

θείοι πατέρες, δεν σας αποκρύπτω, νόμισα, ότι όρμησαν οι μεν επί των δε κι η μνήμη μου έφερε γεγονότα απ' το Βυζάντιο. Παράνομες αναρριχήσεις σπουδαρχίδων Αρχιερέων; Ταπεινωτικές εκθρόνησεις ευσεβών πατριαρχών και άλλα παρόμοια... Η μνήμη, ξέρετε, οργιάζει σ' αυτές τις περιπτώσεις...

Η χειροτονία και η θεία λειτουργία όμως προχωρούσε... ακάθεκτα, σα να μη συνέβαινε τίποτε!! Η βοή, οι φωνές, τα συνθήματα συνεχίζονταν πιο ζωηρά!!

Οπότε ακούστηκε άλλη φωνή τώρα, πάλλουσα και "αποφασιστική" να λεί:

"Οι δικοί μας να σωπίσουν. Ας αφήσουμε τους άλλους, την παραεκκλησία, να ασχημονεί..."

Φαίνεται, ότι ήταν κάποιος από τους "ορθοτομούντες τον λόγον της Αληθείας".

Αυτός ξεχώριζε τους φωνασκούντες σε δικούς του και σε άλλους, με "αγάπη και δικαιοσύνη βέβαια..." (....).

Τα πράγματα όμως έδειχναν, ότι πάμε για τα χειρότερα, ότι "διασαλεύεται η τάξις εν τω ναώ"... Γι αυτό τότε άκου τον προεξάρχοντα να λεί απ' το μικρόφωνο: "Καθιστώ υπεύθυνον, τον επί της τάξεως αστυνόμον!.... Έπρεπε να βγάλει τους ατακτούντες έξω του Ναού και θα ζητήσω ευθύνες γι' αυτήν την παράλειψή του..."

Έμεινα, ομολογώ, για άλλη μια φορά κατακεραυνωμένος και απασβολωμένος δίπλα στο ραδιόφωνό μου. Ήμουν σε υπαόδρομο ή σε "ντέρμπι" μεγάλων ομάδων; Φαντάστηκα (Δεν το κρύβω: εξομολόγηση κάνω) εκείνη την ώρα έναν Ιησού να κρατά στο χέρι του ένα μαστίγιο και να εκδιώκει "τους εμπόρους" έξω από το Ναό του Σολομώντος. Αλλά οι φωνές "των ευσεβών χριστιανών" και των δύο αντιτιθεμένων παρατάξεων με συνέφεραν στη ζώσα πραγματικότητα...

Όμως ιερείς του Υψίστου, ας δούμε τα τεκταινόμενα με "φόβον Θεού και αγάπην" κι ας προσπαθήσουμε να ερμηνεύσουμε το γεγονός της Κυριακής:

Οι μεν φωνασκούντες και θορυβούντες πιθανώς και εγκάθετοι ζητούν "την κάθαρση" της Εκκλησίας, ξεχνώντας, ότι κάποτε και αυτοί οι ίδιοι "εν τη βασιλεία των..." φαιρικά "έθυσαν και απώλεσαν" Ιερωνυμικά και Στυλιανικά...

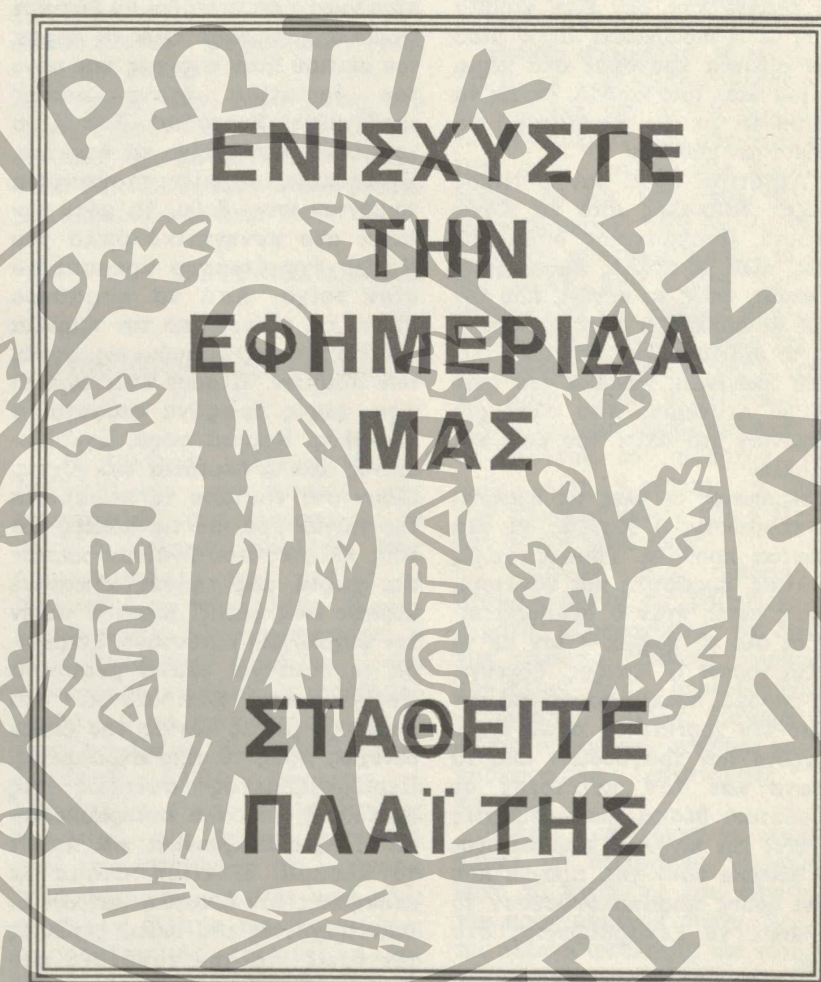
Οι δε υπεραμυνόμενοι της νομίμου τάξεως λησιμόνησαν τας

"ιδίαις αυτών αμαρτίας..." και ενοχάς και συμμετοχάς σε ορκισμούς και εξορκισμούς, στιγμιαίως και εξακολοθητικώς και ως Αρχάγγελοι του Κυρίου, θέλουν να συντρίβουν τας κεφαλάς των αντιπάλων των!

Όμως, σεβασμότατοι, αιδεσιμότατοι και ιερολογιότατοι άγιοι πατέρες βλέπετε, που καταντήσαμε (έτσι φερόμενοι) την Εκκλησία μας;

Το λαϊκό στοιχείο το αγχηστούσατε και το αφανίσσατε, επιδιδόμενοι σ' έναν, μέχρι εξοντώσεως, πόλεμο μεταξύ σας... Μόλις είδατε ότι θα ψηφίζουμε για να εκλέγουμε Εσκλησιαστικά Συμβούλια, ενωθήκατε, συνασπιστίκατε ευκαιριακά και κινήσατε "γην και ουρανόν" και υπουργούς γκερμίσατε και νόμους καταργήσατε και τη θέση σας (πεισματικά και καλογερικά) περάσατε...

Αιώνια η μνήμη Αντωνίου του Κεφαλήντος, διαμαρτυρούμενου ορθοδόξου χριστιανού και εν μιά νυκτί θυσιασθέντος και αποκεφαλισθέντος οικτρώς...

Ήταν μια εκ βαθέων εξομολόγηση. Είστε οι μόνοι αρμόδιοι, που μπορούσε να απευθυνθώ...

Τη νιώθω σα βάλσαμο στην ψυχή μου και ελπίζω η ...αγάπη σας να δείξει ανοχή και αντοχή απέναντί μου και να μη παρεξηγήσει τις προθέσεις μου... Είμαι το απολωλός πρόβατο αυτή την ώρα, που έχασε και το μαντρί του και τον τσοπάνη του...

Ευτυχώς για μένα, που υπάρχει το Άγιο και Ιερό Ευαγγέλιο, που είναι η καταφυγή μου και το στηρίγμά μου τις δύσκολες τούτες εκκλησιαστικές ώρες...

Μετά του προσήκοντος σεβασμού.

Υ.Γ.: Ήταν ένας ετεροχρονισμένος απόηχος απ' τη χειροτονία ενός Μητροπολίτη της Κεντρικής Ελλάδας, που για να "εγκατασταθεί" χρησιμοποίησε και.... Μ.Α.Τ. (κρατικά βέβαια και όχι εκκλησιαστικά).

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ
Ο Ελάχιστος

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Γράφει ο Τόλης Σακελλαρίου

Όταν ήμουνα μαθητής στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού μας, τέσσερους δασκάλους γνώρισα. Δύο γυναίκες και δύο άντρες. Η πρώτη ήταν η Αρετή Μπάργια, μια χαρούμενη ψηλή και ωραιότατη κοπέλλα που με υπεραγαπούσε, ήταν τότε το σχολείο παρθενωγείο που φοιτούσαμε στις πρώτες τάξεις. Το θυμάμαι σαν να το έχω μπροστά μου. Ένα αριστούργημα οικήματος σε κατασκευή, με μια τεράστια αίθουσα, ένα δωμάτιο, εξωτερική κουζίνα κι ένα κήπο γεμάτο δέντρα. Το αριστούργημα αυτό κατέρρευσε από την αδιαφορία αμαρτωλής κλίκας του χωριού, που άνικανοι, έπιαναν διοικητικά πόστα στο χωριό, αποκλειστικά και μόνο για τα προσωπικά τους συμφέροντα!

Αργότερα ήλθε άλλη δασκάλα, η Μελπωμένη Κοντού, με τον Κερκυραίο άντρα της, τον Σπύρο. Έγραφα γι αυτό το ζευγάρι στην εφημερίδα μας, όταν έγινε κουμπάρα και στεφάνωσε στο βουνό τη κόρη του τσέλιγκα Χατζάρα, με τις γνωστές περιγραφές μου.

Έφυγαν κι αυτοί κι ήρθε ένας άλλος δάσκαλος, ο Νεοπτόλεμος Κρεμμύδας. Δεν ξέρω αν αυτός ήταν δάσκαλος από διδασκαλείο βγαλμένος, για μένα όμως όλη η διαγωγή του έδειχνε πως δεν είχε καμμία σχέση με τη διδασκαλία, αφού μέσα στην αίθουσα κρατούσε στα χέρια του μια βίτσα από κρανά, έτοιμη να χαρακώσει με το παραμικρό τα χεράκια των μαθητών.

Αργότερα ήρθε και ο Νίκος Χατζής, δάσκαλος από τα Κάτω Σουδενά. Πραγματικός δάσκαλος αυτός, αλλά με πολλές παθολογικές αδυναμίες, όπως το κυνήγι, που τον έκανε να απουσιάζει ώρες ολόκληρες από το σχολείο. Είχε μια πολυμελέστατη οικογένεια, γυναίκα του ήταν η κυρά Λεωνώρα, που ολημερίς βρισκόταν στο σπίτι του ενός και του άλλου.

Μπασμένος σε όλες τις κοινωνικές εκδηλώσεις ο Χατζής, με μια εγωιστική προβολή. Γάμους, χαρές και λύπες, αρρώστιες και θανάτους, πρώτος αυτός ήταν ο συμπαραστάτης σε όλο το χωριό. Όταν με τα βιολιά χόρευε ο Χατζής, ξέφευγε, από εγωισμό, πολλές φορές από τον ρυθμό του χορευτικού στυλ, έχανε το χρόνο των τραγουδιών από τα όργανα και τον μετέτρεπε σε ακροβατικό θέαμα, με αδέσποτες φιγούρες και κινήσεις, παραπατούσε και ξάπλωνε κατά γης, πράγμα που έκανε όσους παρακολουθούσαν το δάσκαλο, να ξεκαρδίζονται στα γέλια.

Εδώ θα μου επιτραπεί να αναφέρω ένα προσωπικό περιστατικό με το δάσκαλο μου το Χατζή, που δε θα το ξεχάσω όσο ζω. Ήταν απόκορες, χιόνια στο χωριό. Εμείς

τα παιδιά, είχαμε μαζέψει πολλά ξύλα και το βράδυ στην άκρη του μισοχωριού ανάψαμε μια τεράστια τζαμάλα - φωτιά. Ήρθαν και κάτι ψευτοόργανα από το Μανασή και στήθηκε ο χορός. Μέσα στον πυρετό του παιγνιδιού μου με τα παιδιά, είδα το δάσκαλο να με πλησιάζει και να μου λέει: "Τόλη, πετάξου μια στιγμή σπίτι μου, να δεις μήπως ξύπνησε η Αριστέα, που είναι στη σαρμανίτσα της, μήπως κλαίει. Αν δεν ξύπνησε, κάθισε λίγο μαζί της και σε λίγο θάρθω κι εγώ". Δηλαδή όλη οι οικογένεια του κ. Χατζή, συν γυναίξί και τέκνοις, άφησε το μωρό μόνο του και εξήλθε προς διασκέδαση στο μισοχώρι, στη φωτιά της αποκορής και στους χορούς. Σπίτι του Χατζή ήταν το σπίτι του Αποστολίδη, κάτω ακριβώς από το σπίτι του Βακολίδη, ένα ωραιότατο σπίτι, που τώρα είναι ένα αγνώριστο οικόπεδο πνιγμένο στα βατσούνια! Αυτή στο χωριό μας είναι η μοίρα των πεσμένων σπιτιών και χαρά και τιμή σε κείνους, που με κόπο και χρέμα δεν τάφησαν να πέσουν, να εξαφανιστούν.

Άφησα λοιπόν με στεναχώρια το παιγνίδι μου με τ' άλλα παιδιά και μια που το ήθελε ο δάσκαλός μου, πήγα για το σπίτι να δω αν ξύπνησε το μωρό, η Αριστέα. Όλες οι πόρτες του σπιτιού ήταν ανοιχτές και μόνο του δωματίου ήτανε κάπως τραβηγμένη! Σκοτάδια! Ένα μόνο καντιλάκι φώτιζε λίγο το δωμάτιο. Η Αριστέα σε μια σαρμανίτσα κοιμόνταν ύπνο βαθύ. Το μάτι μου έπεσε στο κυνηγητικό όπλο του Χατζή, ένα δίκαννο κρεμασμένο στον τοίχο. Από το παράθυρο έβλεπα τις φλόγες από την τζαμάλα και άκουγα τις χαρούμενες φωνές των παιδιών. Πέρασε έτσι αρκετή ώρα, χωρίς όμως να φαίνεται ο δάσκαλος. Καμμία φορά, αγκαλιασμένος από τα σκοτάδια της νύχτας, ήλθαν στο νου μου τα παραμύθια της γιαγιάς μου, με τις λάμμες και τους κλέφτες που βγαίνουν κάποτε στο χωριό μας τη νύχτα και με κυριέψανε ένας φόβος! Μέσα σ' αυτήν την ψυχολογική κατάσταση, ξεκρέμασα το δίκαννο, έβαλα μέσα ένα φυσίγγι και ξανακάθισα στο παράθυρο με τις κάννες του όπλου ευτυχώς προς τα έξω στραμμένες. Περιεργαζόμενος συνεχώς τις σκανδάλες, το όπλο εκπυρσοκρότησε. Η Αριστέα ξύπνησε και άρχισε το κλάμμα. Πεντέξη άτομα με επικεφαλής τον δάσκαλο κατευθύνονταν τρέχοντας στο σπίτι, ζητώντας εξηγήσεις για την τουφεκιά που έπεσε κι άκουσαν. Δεν θυμάμαι πως δικαιολόγησα την πράξη μου, εκείνο που θυμάμαι είναι ότι έκλαιγα, έκλαιγα ακατάπαυστα με λυγμούς και ο Χατζής για να μην γίνει

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΜΑΪΟΥ

Πρωτομαγιά, μέρα της άνοιξης, των λουλουδιών, της χαράς και του κεφιού και οι χωριανοί βγαίνουν στην εξοχή, να μαζέψουν λουλούδια, να φτιάξουν στεφάνια και να γλεντήσουν, ιδιαίτερα οι νέοι και οι νέες. Απο πολύ πρωί, παρέες παρέες, ξεκινούν για να "πιάσουν το Μαν". Στην εξοχή τρώνε κυρίως γαλακτερά φαγητά, τυρί κι αυγά, και πίττες. Φτιάχνουν όπως είπαμε στεφάνια από λουλούδια, που τα κρεμάνε στις εξώπορτες τω σπιτιών, όπου και παραμένουν για πολύ καιρό.

Υπήρχε η συνήθεια, όποιος σηκωνόταν πιο νωρίς το πρωί από τους χωριανούς, να περνάει έξω από τις εξώπορτες των γειτονικών, φιλικών και συγγενικών σπιτιών και να δένει στου κρίκους χελιδρονιές και λουλούδια. Κι αυτό γίνεται όπως λένε για να "τσακίσουν" τους άλλους και να μην τσακιστούνε αυτοί. Θέλουν να αποδείξουν μ' αυτό, πως οι νοικοκυραίοι των σπιτιών που δέθηκαν, κοιμήθηκαν αδικαιολόγητα περισσότερο απ' όσο έπρεπε.

Αυτή τη μέρα, Πρωτομαγιά, συνιθίζουν να βάζουν πάνω από το μπαγράτσι που αρμέγουν τα ζώα ένα κομμάτι γαλατσίδα, χωρίς βέβαια να στάξει το υγρό της μέσα στο δοχείο. Και γίνεται αυτό, για να αναγλήσει η γαλακτοπαραγωγή από τα ζώα τους, όπως πιστεύουν.

Την άλλη μέρα, 2 του Μάη, η εκκλησία μας γιορτάζει την ανακομιδή των λειψάνων του Αγίου Αθανασίου του Μεγάλου. Η γιορτή αυτή λέγεται και "Μάη Θανάσης". Σε άλλα μέρη αυτή τη μέρα πανηγυρίζουν οι γύφτοι.

Η επόμενη μέρα είναι μια από τις βαριές γιορτές. Στις 3 του Μάη γιορτάζεται η γιορτή της Αγίας Μαύρας. Οι χωριανοί πρέπει αυτή τη μέρα να κρατάνε αργία και να μην κάνουν καμμία από τις γεωργικές δουλειές. Πιστεύουν πως

εκτελέσουν γεωργικές εργασίες, βγάλουν όπως λένε τις "μούρες" στα χέρια. Οι μούρες είναι σπυρομάυρα και είναι όπως λένε και πράγμα.

Άλλη μέρα κατά την οποία απαγορεύονται οι γεωργικές εργασίες είναι στις 10 του Μάη, που γιορτάζεται η μνήμη του Αγίου Χριστοφορου. Κι αυτή τη μέρα έπρεπε να κρατάνε αργία, γιατί όπως πίστευαν αν έριχνε χαλάζι θα χαλούσε η ύπουρα. Ο Άγιος αυτός κατά τη θρησκεία μας, προστατεύει τα μικρά παιδιά από τις αρρώστιες.

Στις 21 του Μάη γιορτάζεται η μνήμη του Αγίου Κωνσταντίνου και της Αγίας Ελένης, μέρα που περνά με τις επισκέψεις των χωριανών στους εορτάζοντες κι ερχόμενος τέσσερες μέρες μετά, που είναι γιορτή του χωριού. 25 του Μάη λοιπόν και η γιορτή της "ευρέσεως της κεφαλής του Ιωάννη του Προδρόμου". Μέρα λοιπόν που γιορτάζει το χωριό και το μόνον εξωκλήσι. Η γιορτή άρχισε από παραμονή της 25ης Μάη, με τα αγρυπνία που γινόνταν στο εκκλησάκι. Όλο το βράδυ, υπήρχε έθιμο, οι γυναίκες ξενυχτούσαν στο εκκλησάκι και δεν κατέβαιναν στο χωριό. Την άλλη μέρα το πρωί γινόνταν η λειτουργία και άρχισε γλέντι με τα όργανα από το εκκλησάκι, κατέβαιναν στο χωριό και άρχιζαν οι επισκέψεις στα σπίτια. Οι γραμμές αυτές βέβαια, μπορούν ν' αποδώσουν το κλίμα επικρατούσε στη γιορτή του Αγίου Πάννη. Όσοι την έχουν ζήσει σ' αυτούς τη μεγαλοπρέπεια, έχουν πει να θυμούνται. Το γιορταστικό κλίμα της μέρας, το έχει περιγράψει γλαφυρό τρόπο, ο Τόλης Σακελλαρίου σε παλιότερο τεύχος μας. Όσοι το έχουν, μπορούν να το ξαναθυμούνται.

Σούσουρο στο χωριό που ανέθεσε σε ένα μικρό μαθητή του τη φύλαξη της Αριστέας, απασχώθηκε το γεγονός, σαν να μη συνέβηκε τίποτα. Παρ' όλα αυτά όμως, την άλλη μέρα που ήταν Καθαροδευτέρα, έρχονταν στο σπίτι μας για να με βρουν πολλοί χωριανοί μας να μάθουν τα μαντάτα. Όταν έμαθε το γεγονός και ο πατέρας μου στα Γιάννινα, ανεφάνισε το ρητό που επικρατούσε εκείνη την εποχή: "Ουδείς μωρότερος των ιατρών αν δεν υπήρχαν οι δάσκαλοι."

Υ.Γ. - Εγώ συμπληρώνω τα που γράφω τις αναμνήσεις μου ύστερα από τα τόσα χρόνια, ότι ρητό αυτό ίσχυε μόνο για κείνη την εποχή, γιατί αυτές οι δύο ειδικότητες αποτελούν σήμερα τον κορμό υγείας και του πνεύματος.